

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૦૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ખુરશીદ જહાનગીર

વિષય ડૅડ્ડ : ૨-૪ ૪૫૮

આચ્છે ચોપડી ઇન સન ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમ.લે
રજીસ્ટર કરાવી છે.

બનામે ખુદા.

૨૦૦૭

પુરશાદે જરનીગાર

ઉર્ફ

ફસાનએ અખયખ

બાબ પહેલા

(૧)

બો માથીક શાન બ્યાન દીખલાઈ,
નુરાની લાસાની દીલગની માની તેરી ચકતાઈ.
હુરપરી ઝીલમાં ઇનસાં બનીબનબનામન બાઈ,
મખ ખુશરંગ સંબાહત ખ્યારી સુંરતબુદા બનાઈ,

(૨)

દીલગની તું લાલાની હુરો બન પરી,
શરમીન્દા હંએ સબી હુસ્નો ખુબીમે,
નજર પડત ખરબલા કમર ખલકપર જલા,
માહમે દાગ હય, મેહરમે આગ હય.
કુલમે ખાર હય, અખખ સખમે હય,

(૩)

લો ઘેરા ઘેરા પીટા પીટા સીધા હો મુખા,
 કે જુને ધુમે લાતોડે એહ કુખીલ હય જુખા,
 એ તોખા / ખા દહયા દહયા મધયા મય મુખા,
 અબ ઊડે / રો જુતા મુજકો જાને દો. મુખા.
 અરી પીટ / રો પીટો અબી પીટો તબી પીટો,
 ન શીર અવરી કજ મુજ કરે હમસે કબી પીટો.
 “બલા ખાલા બહોતા અમ્હા મયલેલુંગા એહ સખખલા”
 લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા.
 “જખ મય દાંબ પાઉંગા તુમ સખકો નાચ નચાઉંગા.
 એહ ચટક મટક સખ જુલાઉંગા.”

(૪)

હોશખ્યા સીતમગરા મહેલકા તુ કોન હય,
 સખો ફરાર લે લીઆ સચતો ખતા તું કોન હય.
 દેખનેહી ફડક ગયા પહેલમે મુર્ગે દીક્ષ મેરા,
 હુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તુ કોન હય.
 ભેદ તું આપના દેખતા અમ્હાકે ખુસ્તા હાલકો,
 ખહેરે ખુદા ન રાજુ દીક્ષ હમસે છીપા તુ કોન હય.

(૫)

યાન્કે ધર ચલ જાએ નીહર ખતલાદે નગરીયા,
 જાનકે ધરદી ખખર ખતલાદે.
 સાચ જુગ ચલકે રમર ખતલાદે,
 દીક્ષમીલકે સંગ જાના, જહાસે વે હપાના;
 પરીકો લે આના, સદર ર ખાધે કમરીઆ.

(૬)

મચાના મધમાળન ઉધમ ન અધસા,
 મચાના મધમા ન મચાના ઉધ ઉધ,
 મધમા ન બેસો જોઈ બનાસો મય તેરી દીલખર તુ યાર,
 ધડી જાના જાની, ધડી આનાકાની, ધડી બેસાખાજી,
 ધડી હીલાસાજી ધડી હોનારાજી, કહો આએ ફાજી,
 ધડી હમ તુમ કરે મીલકે પ્યાર
 ન મેરે જોઈ ન મેરે લડકા અલ્લાહસે નાતા મુદામ.
 કરો હમસે યારી, મય હું તુજસે આરી, મય હું તુમપર વારી,
 હાય કયસે પ્રારી, ગલે મીલજા જાની, નહી મેરા સાની,
 મેરા ફુઝીસે હય બસ સલામ.

(૭)

એજ મીયા જાનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
 છોટે પમર ઉઘાનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
 જુરા ઠહરો સાનવાલે, લબેજાંબે કાનવાલે,
 સુનો નજીબાનવાલે સીટ સીટ સીટ.

(૮)

ચલો ફાંખસત જાવ, જહાં પતા તુમ પાવ, ઉસે હુંડકે લે આના
 મીઠાં દેર ન લગાવ ખુશરો ખુશીસે શીર આવ, કહી આપ ન;
 જો જાના;
 કહી કરો ન કુશામ, બને તાકે ન વોહ કામ, નહી લોટકે ઘર આના;
 જો અબ આપુરી સલામ, મેરા બૂબો ન કલામ, કહી રાહમે
 મીઠા જાના—"જામ,—"

(૬૭)

સનમકા તુર દેખા હય ખુદાકે તૂરકે બદલે
 હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચેરાગે તૂરકે બદલે
 જો દેખેગે તેરે હુસને બહા ખારાકો મહેશરમે,
 ખુદાસે ભોગ મામેગે તુજહીકા હૂર કે બદલે,
 અનબહુકે ચવનુ લખપર અન્સ મહબુબગરીહો,
 ચહ ડાએ દારપર મુબકો અગર મનસૂરકે બદલે.
 પસે મુરદન અગર ચારો મયરસર હોતો રખદેના,
 ફૂ ફૂનમે ખાકે કુએ દીલરખા કાપુરકે બદલે,
 ખુતાયા ધશકે ખુતમે ધસ ફદર સખ્તી હાથ હય,
 કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીલે રંજૂરકે બદલે.

(૧૦)

પ્યારી	શાહજાદીકી	સવારી	આધર,
શાદાન	અલીશાન	હરઆન,	ગુલશનપર ફરમારવાઈ
બાદેસખાને	પુકારદીયા,	સયરઆતી હય કરનેકો	ધસ ચમનસે ગુલશ.
તમઆરી હય	મુખમુ,	ગુલકારી હય મુખમુ.	રંગ હએ રંગ
કએસી બહાર	હય,	જંગલ લાલાનૂર	હય,
સખનૂા આશકાર	હય,	શાને કીરદેગાર	હય; આ—

(૧૧)

ફરમાઓ શરમાઓ નહી અબ હબરત સરવર હાં,
 કોન હય વાહ તૂમને જીસપર તનમન ડારો વાર.
 ધંસકે દામે ધરકમે અબ છુટના હય ફુશવાર,
 ધર છુટા દર છુટા હયરાન હો ખનખન જાનસે હરકમ
 પુરજામ દીનસ્તીયાં.

૮

(૧૨)

ખાતોમે ખાતોમે માત કર ડાલા ખારી અખીયોમે જાડુ લાસ;
ખડે ગ્રામીણ હો કામીલ હસતાદગ.
એજ વાહ સાહેબ મય હું તુમસે કમતર.
હસતાદે કામીલ હો તુમ મુજસે બહડ કર.
દીલમે ગાએરોકી લગી હય મુંહસે મેહેરકી ખાત.
ચાર દીનકી ચાંદની હય શીર અધેરી રાત.
તોપે વાફ તનમન, ખારી જાન સદા,
દીલમે તુહી મેહેરે મુનબર હય રોશન.

(૧૩)

જારકે જામ સાફીયા પીલાના શાદીયા મયાના મીલકે સંગ,
સોહાના સોહાના અજબ રંગ શહના પએમાના જમા આહંગ,
તેરાના સુનાના જગના જાનના પુશીકા જમાના હય, જાના સંગ,
જમાના રંગ જાનાના દંગ દીખાના દંગ વ્યાકા,
હા, અમન અમન બજમે અમન દીલ હય મગન ફુલનકા.]

(૧૪)

અક્ષે મોહિ છાંડકે પ્યારે,
જીજબ પડા ગ્રીજબ જાડા ફલક ગીરા સરપે સીતમકા
મોહિ લુક ન જાનાજ ખબર રહે નજર રહે ચાર પ્યારકી,
તોરા જાના જાકા જાના તોહે જીના મોહે જાના હાય હાય હાય
અમન હય ન જાનમે અમનમે અમદમકા હો સફર મેરા.

(૧૫)

ઓ જાના, દીલસે જાના તેરા મરજના પડા પુ પીના
શમખાના દીલોજાનકા.

૬

જો તું મને હમકો ગમદીયા, સો હમને દીલમે રખ લીયા
જો દીલ તું મકો માદ હો હુસુલ સખ મુરાદ હો
રખસત અય દીલસીતાને મન, જુલ, ન જાના જાનેમન
હનેશા રહેના શાદમાં; જીતી રહી તો મીલજાના

બાબ દુશરા.

(૧૬)

અલા હય જો દીલે રાહત તલખ કયા શાદમાં હોકર
જુમીને કુએ જાના રંજ દેગી આસમાં હોકર
કીયા ગાયરોંકો ફતલ ઉસને મુએ હમ રશકે મારે
અજલબી દોસતો આઈ નસીબે દુશમના હોકર
અસર બાકી રહા બલબે શબે પુરકતકી તારીકી
એરાએ રોજુએ શોન્મલા નીકલ આયા ધુઆ હોકર

(૧૭)

હુવા દીલ તંગ બતંગી શીરં દર દર મારા
ઉઘરે બહોત સર મારા ઉઘ ઉઘ ઉઘ
પ્રખર ન કુચ સુની હયજન પર બની ઉઘ ઉઘ ઉઘ
સરપે સીતમ દીલબે અમલ લખપર દમ ઉઘ ઉઘ ઉઘ

(૧૮)

અમકત કુદરતકી સફાઈ, શાને ખુદાઈ દીખાઈ
પરખતકો કરકે રાઈ છોટકો દી બગાઈ
જો મૌલા જો મૌલા તુ મૌલા તુ અમાલા
મુખમકા કીરતાર તુ તેરે સીવા મેરે હાતા નાહી

અમા હ દે રહા

તુ સખપરતવાના કાઠીર કુધયુંમળનતાહુતેરીશાન
 યા કરીમ મીટાના બીમ બનાના
 જાલીબકર દુરમન પર માલા શરમીંદા મતકર ઇસ
 ફરાર ચાહસે હો અરસુંગર કુત્તા

(૧૯)

કીસ કાતીલને તુમકો મારા કીસ ખંજરસે દીલ હય પારા
 તુમ ચાહત કીસકી કરતે હો કીસ જાને જહાંપર મરતે હો
 જાહીર કીજે મહીર કીજે શુન સારા
 કીસજ દેખા બાલા હય કયસા ખુબીવાલા હય જીસને જાહ
 ડાલા હયે
 મુરજ યા મહપારા હય યા દુરાની તારા હય બતલાએ
 ગર યારા હય

(૨૦)

મારા, ચીતવનકા ખંજર હય દીલમે તુમને
 ખીયાલ કરકે પહોચાનો બીસમીલ, અપના કીસકા હય ચેહ નકશા
 ચશમ દીખાકર જબજરી એહી કાતીલ હય બન્દેહા

(૨૧)

કયેશી દીટાયકી શાન હારે તોર
 દીખલાએ શુન સારે તુમ બડે કડે નીડરવ
 તેહારી નજર ખુરી હયે ગજબકી દીખાઇ બેરા બેરી,
 હાત દીયા તો હંગમી પકડકર પહોચા પકડા કીની ખુવારી મોરી=

(૨૨)

કહાં તેરા હય ધ્યાન ઉલટત દીવાના બના ગઈ
 કયસી તુમહારી શાહજાં કી શાન હયે, અવસે શુમાન નહી કરતે
 સુવતાન
 હોકર ઇનસાન નહી બનના નાદાન, નહી કરકે એહસાન
 કરો અવસા હયરાન, મેરા ખોયા અવસાન, કયસી એહ જીભે સમા ગઈ

(૨૩)

પરી તુમજે બને રખ્યા હમકો દીવાના બનાકે
 ગઈ શાહીકી શાન, હુવા જેરે પ્રમાન, તેરા શયેદા અય જાન
 પહાં મય હું બના, કરે શહાના સુલાકે=
 હુવા જીસપર કુરબાન, કરે ઉસકો હયરાન અજીઠોડો એહ ધ્યાન
 જર માનો કહા, શાહીકા મુજહા સુનાકે

(૨૪)

આએ વોહ એવ.શ પહાં ઉસકી બલાકો કયા ગરજ
 બાએ દરે કુખુલતક મેરી દોઆકો કયા ગરજ
 માતકો અય દીલે હોજું આર બહાને હંય બહો
 આએ જો ઉસકે હાતસે મેરી ફજાકો કયા ગરજ
 જોખન ખીતા જાત હય આર પીતમ નાહી પાસ
 નયના નીરખત હય ડગર કે પી મીસનકી આસ.
 ઉસકી ગલીસે આય કયું વુકહતે જુલ્ફ લાએ કયું,
 મુજકો સપાસે હય ઉમ્મીદ મુજસે સપાકો કયા ગરજ
 તનમન મગરો જલ ગયો હીરદે ખીય લાગી આગ,
 શામી જીનકે પાસ હય તો ધન ધન વાકે ભાગ.
 જખકે વોહ ખાનએ રકૂબ ખાનએ યારસે ફરીખ,
 લાએ જો મેરી રાહપર રાહનુમાકો કયા અંજ.

૧૨

(૨૫)

મેરી પ્યારી આજીવ ખડા કારસાજી હય આસ પુરન હોવે
 બેનસાજી હય શની,
 કુવા કયસા એક હાલ રંગ ઢંગ દેખતુ, નહી અવસા તુ રંગ
 ધરિક કરકે પામ યુ;
 બેકલ હાય કયું બનીજી.

(૨૬)

મીને જે દીલઆસ વોહ પ્યારા મેરા પુરા અરમાં હો સારા
 રાહત હુટે અશરત હુટે નેઅમત હુટે દવલત હુટે
 અયવાન હો ગુલશન ખુસતાન હો બનમન શાદાન હો તનમન =
 હો મર આના જનાકા ગાઠ જાએ શમ હીજરાંકાં
 મય શુન માનુ દૈરાંકા તોર હો ધશકે દરમાંકા
 કામીલ પ્યારા સુત્રતકા માધવ હય દીલ ઉસ જાંકા
 પાવન તીરે મીનુગાંકા પુરા અરમાં—

(૨૭)

આલમમે હય ખુશી સારી પયસેકી, બાબામાઈ બેટજી પ્યારી પયસેકી
 જીવંતપ્યારી ઈજુજતદારી પયસેકી, બહાદિખો વહાં મારામારી પયસેકી
 પયસે લાના જયસે પાના દુઃખ બિડાના સુખ બિડાના
 સર કટાના જીસે જાના તપ હો આના પયસેકા.
 કયસી ખ.રી જો લાચારી ખીદમતગારી તાબેદારી
 અચો મકકારોસે કમાના પયસેકા
 અદનાઅલા બનીઆ લાલા મેરા કાલા બચ્યા બાલા.
 દેખાબાલા સબકોવાલા વોહ દીવાના પયસેકા
 જોટામોટા અચ્યાખોટા કાલુખોટા માથીલોટા,
 કુડીસોટા ખીના ખાના પયસેકા

(૨૮)

નાગર આમ્હની રે મીરજી નાગર આમ્હની
તેતોયરે સરકે જી માર મય તો નાગર આમ્હની
ચલ લપકે અપકે ઘોઘાં મય તો નાગર આમ્હની
ઠાકરકી પુળ કરે મય નીત ઉઠ કરે અસનાન,
મયતો જાતણી આમ્હની રે ઠોડો મુસલમાન રે
મત ધરમ ખીચાડો અરે હારે ના પલ્લો છુટ્યો,
મીરજી નાગર આમ્હની

(૨૯)

દરોગા દીલ મીલેકી ચારી, તેરી ચારીને કરદી ખુવાસી=
હમસે દરોગાજી રહે હો કાહે, ચારી વાલી તોરી ચારી ફખનપર=
આસ નનંદ મોરી દેખતો જોઈ હે, ગારી ગારી ગારી મોહે
ગારી ચલનપર=

(૩૦)

જીસકા જાની જુદા હો જાવે, હમ આશકકો નીંહ ન જાવે,
આશ જોખનવા પ્યારી મુરતીયા, દેખું તો જીયા લલચાવે,
સો મોરી જાન=
જીંચી અઠરીયા ચન્દનકી ખરીયાં, ચહકુ તો જીયા ધખરાવે,
સો મોરી જાન=
મહેરાસા કુવા પતાલ જલ પાની, બાર તો જીયા ધખરાવે,
સો મોરી જાન=

(૩૧)

મોરી કદર ન જાની ગંવાર, તોરે ધર ના રહેનેકી,
વતો કહે મેરે ગાડી હો ઘોડે. તોરે ધર કાની ગમખ્યાબી નાથે=

તુતો કહે મોરે લાલુ પલંગ હયે, તોરે ધર ટુટી ખટોલીયાની નાયે
તુતો કહે મોરે શાલુ દોશાલે, તોરે ધર ફટી કમલીયાની નાયે=

(૩૨)

ધુન્ધેકા ગાડી હડાયે લીએ જાએ,
ચયેસેકા લાભી શીરંગીઆરે બાબુ
જાત નહી દેખે જમાત નહી દેખે, એકહીમે સમકો ખીઠાયે લીએ જાયે
હીંદુ મુસલમા બંગી ચમારસે ટીકટકે રૂપએ ગીનાયે લીએ જાએ.
દીલ્લી શહેરસે ચલે જો મુસાશીર, અંબઇ, કલકતા જગાયે લીએ જાયે,

(૩૩)

સધયાં મેરા ખનીયા મય ઇતવાલી
મેરે સધયાંકી હંચી ફકનીયા, સધયાં બેચે લવંગમુપારી
મય બેચુ ધનીયાં, મેરી મા બેચે ધનીયા, તેરી મા બેચે ધનીયા=
મેરે સધયાંકો કમખી એક મુઢી. લાયા હય છુડહાપેમે=
મેરી સોતનીયા, મેરી માઠી સોતનીઆ, તેરી માકી સોતનીઆ
દીલ્લીશહેરકી સીલા સલોટી, રગડકે પીસુંગીમય મસાલેહલદીયાં

(૩૪)

મુખારક હો શાહા જશને મહુકના મુખારક હો
શરાબે શાદમાનીકા એહ પયમાના મુખારક હો
કુખારા ઇસ ગુલીસ્તાંમે ખહાર આના મુખારક હો
પુશીસે સુરતે બુલબુલ હમે ગાના મુખારક હો
ખીન શહેનશીથી ખરખાદી અબહુશ શાદી ધર આખાદ
હયે માહપારા અંબુમન આરા કયેદે જાદુસે આજાદ
ખરોજુ ઇંદિસે શીરોજુ હો નોરોજુ મુલતાકો

પ્રલાહી જાવેદાની અયચ રોજ આના મુખારક હો
મંચી હયે છુમ એહ હરમુ જહામે જાને જાલમકો
તીલરમે સેહરો જાદુપર રતેહ પાના મુખારક હો

(૩૫)

દુલા દુલનકી મુખારકબાદી ગાઓ શાદી શાહેજાદીકી
હય, કયા પ્યારે પ્યારે દીલબરપાઓ
બા.જે જહામે કઓનો મકામે દુલ ખીલા હય શાદીકા
તનમન બનબન ગુલશન દુલા કલીયાં ખીલીયાં
હંસીયા ખુશીયાં રતીયાં કટીયાં સખીયાં બાંદીયાં
હરીયાં ભરીયાં શાદીયાં રચીયાં.

(૩૬)

આયે પ્યારે જાનો દીલબર શાદો ખુશતર ખીલી દુલવારીયાં
ગુલ ખીલકર સારે ચમકે, ગુલશનપર તારે ચમકે,
જાગે જાગે જાગ જાગે ખુશખુશે ચમનકે શીર નામે સીરસે,
નાચો સખી છુમ જનનન છુમ જનનન છુમ જનનન છુમ જનનન
છુમ જનનન છા

તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા,
તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા,
ચાયા ઢંગ નયા, સોહો રંગ નયા, બાળે ચમ બાળે, સારે સંગ.

નાચે, છુમ જનનન,
છુમ જનનન સાનીય પધતી, રેસા રેસા નીચતમગ ? રંગમ,
ધપધપ મગ રારેગરા,

ખાખ તીસરા.

(૩૭)

સય બચન ક્યોલ મોલાકા હય ખાલીક એ ચાલમકા સુન સખી
એ જમી ફલક હય સારા ખાકોન થમા બે થમકા, સુન સખી
એહ જુવાં હય સખસે ચાલા હય શરફ એહી ચાદમકા, સુન સખી
આસરા કોલપે બરા ખાતકા ખરા સાચસે બરા જુઠ્યોલ ખાલા સમકા

(૩૮)

બચસી બનતી હોજી મેરે આગે મોલીલાલી હાં
બચસી રંડી અપને આશકકો કુમલાનેવાલી હાં
નાદાન ન મુજકો બનો મેહેમાન હય યેહ પહેચાનો
હોજી ખીસ મીલાહ તર માલ એહ હાજીર અખ કયાદેરી હાં
આધે ધરકી માલીક તુમ હો અખ તો હમસર મેરી હાં

(૩૯)

કીસ બનમે યહાં હમ આઝે
દીલ ઉઘાસ છયા બેકલ હય અજી હાય બહન
સખઅ ન બનો દીલ કાહે બગા હય હવરાન
ખોશ ખતરશામો સહર પેશેનજીર હાગા એહ સામન
બદનીશાન હય યેહ બન કપસા દશત બેઅમન

(૪૦)

એહ બનીયાં તજ બનીયાં સીનમગર મતકર બદજીયીય—
પડે તોરી બદવચનપે રબકા ગંજીબ
ગારે બજલી ફલકસે ન દયું ગુજપર

દૂર દૂર બદકાર અલગ હો ધડકત મેરી છતીયાં.
કુટે નયન તોરે કોર નજર હો કર નહી દૂરગતીયાં.

(૪૧)

હાત મન્દા નાહી લગા મુરવાર મુઝે હટ દૂર જૂરા
કમીનવનકી ચાલ ચલા નહી દસિ મગા તુ હવ કચોન બગા,
ખાંજરસે સર મેરા હિડાએ, પુરજો પુરજો તન બન ગયે
જાન ન હો તબ બસમે જાએ, ખાક બનુ પર પાક રહુ.
દીલ ચાક તેરા નાપાક જલા

(૪૨)

હાં રે મકકાર ખાર નામપે શીટકર માર તેરે,
હવ ખારજાર તેરે સબ કારખાર તેરે
અધપાર મકકાર પયરજારકી માર—હાં
અરે પુદસર બદઅખતર તુ હવ તુજપર ચલ હા મર
મુજ ખેદમાન—નીડર નીડર હવર ઉંચર કરત ગાજુખ ફેદ

(૪૩)

તેરીગફતલતકી તજ અય નાસજાઇ હો ગર્હ
કચ હુચા ગાશીત જે દુશનનકી ચહગર્હ હો ગર્હ,
અફલકા જોહર ગંવાકર આપ પત્યર બન ગયા,
જો મીલા મર મરકે હિસસેબી જુદાઇ હો ગર્હ.

(૪૪)

તે મબન ખુદાકા સાંઠ કર લખન ખુદાકા, બંદે બપ સાહેબકા તુ કરશે.

ધ્યાન દયાન હરદમ કર હીરદે ખુદા ખુદા જપો જપો
 રથન દીનન અપન બાજન સુપરન મર્ત મર્ત કર્ત કર્ત,
 સુખ રંપડ દુઃખ નંકડ તજ ઝંઝડ સજકા છોડો જહાંકે ધંધેકો,
 જપ હરીનામ હરધડી, જીતસે હો પરસન કીરદેગાર
 સબકાવાર, મદગાર, સકતનાર, નીરંકાર, દુખનવાર રયામી
 કમ જો તેરો દમ જાવે, ધનકા દામ કામ કુચ્છ નહી આવે
 તનકો માર, મનકો માર, જોડત સર ફોડત ધનકા ધ્યાન,
 તજ નાહાન, કહેના માન, ગર હય ગ્યાન, રખકો,
 મેહરપ્યાન, સચ્ચા, આદમ અદમકા દમ જાર
 ફાંતી જગત જુગત, નેકા ચલન સુખન, પાવે અમન ચ
 મુન જરા બારે ખાર છોડે દુનીયાકે ચંદ જોરખ
 સમજ મુરખ, દમન રખ, અપસ દસત જગત હં
 સકત ચલન, કુચ્છ દા ધરમપર મન ધર લે, જપ સાહેબકા તુ કં

(૪૫)

રખ રામ સાગ દીલસે ખીલાને
 રંગે મેદન દુખ જાએ મનસે બા મુરાદ કર ચમન અપશ
 આસકો હરખર લાએ પીવારે, સનમ તેરા મીલ જાએરા
 મતકર ખીમ ખાનસીમ સનનનનનન
 સનનનનનનન કુલાએરી રખ સનનનનનન કુલાએરી, ચમન
 ચમન બન કુલ ખુતામે, દીવખર સરવર જહાનીકા, રહે સદા ;
 સુક્તાન જુશાન જાન સુક્તાન જુશાન જાન,
 ફરજાન, સદાન સખી મતલબ દીવકા તુ પાએરી—

(૪૬)

મરે ક્યું હય ખસરે રામસે સમઝ પહેલે ક્યું ન બાધ
 એહ સુસીખત સરખે અપને હાથોં તુને હાથોં,

હાંસમે આ સુધે ખુબ ક્યું તુંને અપની મનાઈ
સ્થાપ કરે યું મર ન કરે શમસે પાએ રેહાઈ

(૪૭)

એક ધડીમે ચીતસે સુલાઈ,
તોહે પ્રગીરતે રીત ને બતાઈ
વોહી હય રાજે ઉકડા કુશાઈ,
લીખ્ખી હય શક્તે દરે રેહાઈ.

(૪૮)

મહાપારા	દોબારા	હમારા	મીલા
તોપે	વારં	મય	દીશેબન બનેબન મેરીબન
શમ	ખાશા	દુખ	ઉડાયા દરખાન
ધુડાયા	મીલાયા	રલાયા	દંડાયા

૧ બની અનબની, બનીથી નાદા મિસે આશાની
જા બનીથી બેબા, અયસી હોગી હયરાની, બને શાંત ધજવાની

(૪૯)

ઉગા ચંદર ખુશીકાજ કીધરસે એ બનેબાં
તોરી લેજા બલએંજ એ બનેબાં
મરં બલકતકી મારીજ, કીધર.
દેખા એહ બનીસારીજ, એ બનેબાં
બહાં તનમનસે વારીજ, કીધર.

જાહેર ખખર.

નવી આલેક્ઝાન્ડ્રા નાટક મંડળીમાં મલતી વેચાતી
ચોપડીઓ.

	ર.	આ.	પૈ
દિલ્હી રોશ...
તાજેનેડી
ખુરશીદે જરનીગાર...
સીતારએ મંગરેલીઆ
અલાહીદીન
અલીઆબા-આલીસચોર
આબે ઇબલીસ
અખતરે હીન્દ
લાસીરે ખાખ
સુલતા શરીફ
ખીમારે ખુશખુલ
લીલરમે સુલયમાં

જપતી ચોપડીઓ આંદરેડ રોખલ થાયેદરમાંથી હંમેશા મળશે.

